

فراق دوری مادر

فراق دوری مادر، فقط آواره میداند
غم هجران میهن را، مهاجرگشته میداند
"ز کوششهای عباس و سکینه (ع) گشت معلوم
که قدر آب را العلی لب خشکیده میداند"
شده مُلک عزیز ما، مقرطالب و داعش
ز ظلم این خبیثان، عاقل و دیوانه میداند
به ارگ کشور مان، لانه بنمودست کلمرغان
که ترک لانه خود، بلبل بی لانه میداند
حکومت پرزجانی، مملکت پامال بیگانه
چنین وضع خراب مُلک ما، آزاده* میداند
رئیس منتصب باشد، کلان حرفوی دزدان
که قاچاق هروئین را، عجب رندانه میداند
بُود کرزی شریکش، در همه چورو چپاول ها
خیانت‌های این دو، از خود و بیگانه میداند
تظاهر در مسلمانی، غنی بنموده کار خود
کلیسا رفتنش را، دیده و نادیده میداند
خورد خون زنان بیوه و، اطفال بی با با
زراندوزی نا مشروع، بسی جانانه میداند
خداوندا! رسان روزی، که گوید "حیدری" عبادت
زمان جور و ظلم خائنان، بگذشته میداند

پوهنوال داکتر اسدالله حیدری

۱۵، ۹، ۲۰۱۶، سدنی

* آزاده- آزادمرد، جوانمرد، اصیل و نجیب، آزاد و وارسته، آنکه بنده کسی نباشد.

فرهنگ فارسی عمید